

man nu dette og flere lignende Tilfælde i frist Minde, troer jeg, at man nu, da Spørgsmaal igjen kommer frem, skal vogte sig for atter at følge den samme Vej.

Vjerring: Naar man sammenligner det foreliggende Lovforslag med det oprindelige Udkast, saa vil man ikke finde ret mange Bestemmelser, der ikke i Folkethinget ere blevne forandrede. Forslaget her kan fra Først til Sidst siges at være et saa godt som nyt Forslag. Allerede dette synes mig at indeholde et temmelig afgjørende Motiv til at nedsætte et Udvalg. Naar en æret Landstingsmand er bleven overrasket, fordi Forslag herom er fremkommet, skal jeg ikke nægte, at denne Uttring har været mig meget overraskende. Vi have nu i flere Aar været under det Tryk, at vi i de sidste 14 Dage af Sessionen ere blevne formelig overlæssede med Arbejde, og vi have flere Gange fra flere Sider hørt httre, at vi ikke oftere vilde finde os i at arbejde under et saadant Tryk. Nu har der i ingen af de tidligere Rigsdagssamlinger viist sig en saaa usfordbarm Fordeling af Lovgivningsarbejdet mellem de to Thing, som netop i denne. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom herpaa og skal derfor blot bemærke, at jeg nu kan sige, at der er forelagt Folkethinget 25 Lovudkast — tidligere var det kun 24 — og Landstinget i det Hele kun 4. Det forekommer mig altsaa, at der nu iaar er en meget stærkere Opfordring end tidligere til ikke længere at lade sig paatvinge at skulle arbejde under et saadant Tryk. Naar det nu af en æret Landstingsmand ligesom er sagt, at det er usandsynligt, at Loven kan komme ud, hvis der her bliver nedsat et Udvalg, saa skal jeg bemærke, at jeg troer ingenlunde, at dette vilde være en uovervindelig Hindring for, at Loven kunde komme ud, men jeg vil dernæst sige, at hvis det virkelig var givet, at det var det, saa vilde det for mig være et saa meget større Motiv til at stemme for et Udvalg, thi saa fremtræder jo netop dette Tryk ligesom og ugeneert, som om der var et Drev paa, at Landstinget nu som tidligere skal høre sig for, hvad der er vedtaget af Folkethinget, uden at faae Leilighed til at underkaste det en ordentlig Drøftelse.

Madvig: Jeg skalde med Hensyn til det stærke Dnske, der ærede Ministre httrede om, at Loven maatte kunne gaae igjennem, ikke tilraade Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse, hvis jeg troede, at Udvalget skalde foretage den fuldstændige og strenge Prøvelse, som der efter min Mening kan være Opfordring til; men jeg maa under de givne Omstændigheder slutte mig til, hvad der er blevet httret af en anden æret Landstingsmand, at et Udvalg skalde væsentligt træde i Forhandling med Ministeren for at undersøge, hvilke af de Forandringer, som ansees for meest nødvendige, man kunde komme overeens om at vedtage, og hvilke man vilde undlade. Holder man sig dertil, troer jeg, at der bør nedsættes et Udvalg, fordi jeg troer, at det er en altfor stærk Anmodning til Landstinget at forlange, at det ikke blot skal vedtage Lovforslaget uden at nedsætte Udvalg, men endogsaa skal undlade at nedsætte et Udvalg for at kunne vedtage Lovforslaget uden nogensomhelst Forandring. Naar man altsaa vil foretage nogle Forandringer og dog ikke berede Ministeren eller Sagen større Vanskeligheder, end der er nødvendigt, forekommer det mig, at det vilde være det Rigtigste at conferere med Ministeren om, hvilke Forandringer der kunne foretages, uden at man forhindrer Sagens Gjennemførelse. Det er ifølge denne Betragtning, at jeg skal stemme for et Udvalgs Nedsættelse.

B. Christensen: Det er interessant at see, hvorledes enkelte Medlemmer kunne være mere ministerielle end Ministeren selv. Jeg maatte fuldkommen have misforstaaet den høitærede Ministers Uttringer før, dersom jeg ikke hørte af ham, at han var af den Mening, at der fra hans Standpunkt ikke vilde være nogen Ændring at foreslaae, og at han overhovedet maatte ønske, at Loven gik igjennem, som den er. Men dersom det blot skal være for at hjælpe Ministeren til Ændringer i Loven, som den foreligger, at et Udvalg skalde nedsættes, seer jeg ikke rettere, end at den høitærede Minister selv kan hjælpe sig til de Ændringer, han ønsker. Han er vistnok istand til i Tiden imellem første og anden Behandling at gjøre Forslag til, hvad han i den Henseende ønsker. Jeg